

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Beneficiorum Ecclesiasticorum Natvra, Erectione, Qualitatibvs Ad Ea
Obtinenda Requisitis ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

392. Quid si sciatur locus, sed ipse absens impedit, ne personaliter
moneatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74477](#)

elefia, etiam pro tunc non indigeat, quia potest egere saltē quo ad ornamenta. *Garc. n. 31.* citans claram defūper S. Congregationis declarationem.

12. Notandum octavō: quod etsi dicta pœna extendantur ad omnes habentes beneficium aliquod curā animarum habens, adeo que ad ipsos etiam Coadjutores, & Vicarios perpetuos, non tamen pertinent ad Abbates ad Piores habentes curam animarum suorum religiosorum, sed ad solos habentes curam animarum secularium per ipsosmet administrandam de talī enim cura loquitur Concilium, ut respondit etiam S. Congreg. regulares autem in administratione suorum regularium reliquā suis statutis, & superiorum regularium ordinationibus. *Leff. loc. cit. n. 161.* Addit Engels de cler. non resid. n. 5. pœnas illas circa amissionem fructuum in Abbatibus non residentibus propterea locum habere non posse, quia illi propter votum religiosæ paupertatis proprios redditus non habent, sed omnia monasterio acquirunt, quod ex Abbatis culpa damnificari non debet juxta c. delictum, de reg. juris, in 6. &c. si Episcopum. 16. q. 6. unde per alia media Ecclesiastica contra contumaces debere procedi.

13. Notandum nonō: quod dum Concilium dicit, dictas pœnas contra Parochos non residentes privilegio, licentiā, statuto, consuetudine immemoriali, aut etiam appellatione, aut inhibitiōne suspendi non posse, plures apud *Garc. loc. cit. n. 161.* tenere, generaliter id accipendum esse contra absentes sive obedientes, sive contumaces; neque tamen etiam Concilium ibi tollere appellationem devolutivam, sed solum suspensivam tenet *Garc. ibid. n. 162.* restans, sic sepe censuisse S. Congregationem.

14. Notandum decimō, posse sic Episcopum compellere quoque Rectores parochialium, etsi eorum collatio pertineat ad inferiores collatores, ut haber S. Congregationis declaratio super cit. c. 1. *eff. 23.*

15. Notandum denique circa ordinem procedendi ad privationem contra non residentem, quod licet privatus ob non residentiam destituantur omni iure & possessione, nec per appellatiōnem suspendatur exercitio juxta c. relatum, & c. conquerente, de cler. non resid. & dipositionem Trident. *cit. c. 1. eff. 25.* & constitutionem Pii V. 67. *Lott. cit. q. 27. n. 75.* id tamen intelligi, si juris ordine servato processum fuerit, alias enim sententia erit nulla, poteritque pro parte illius, contra quem est lata, instari pro manutentione in possessione. *Lott. n. 76.* *citans decis. 1346.* *Seraph. per totam.* Hinc jam pro contingentia variorum causum.

Quæstio 390. An dum absentia à principio fuit justa, quia nimirum ex iusta causa, & cum licentia Superioris concessa ad certum tempus, quod jam elapsum est (in quo casu, quod non revertitur infra tempus, reputari eum desertorem beneficii, & censeri illum vagari, ait Lott. n. 77. citans Bellamer. & jus civile) requiratur monitio an requam spolietur, & beneficium conferatur alteri?

R Epondet primō Gl. in c. quoniam frequenter affirmative Responder secundō Jo. And. in

idem c. nu. 52. sub distinctione, nimirum opus non esse monitione, si in ipsa licentia concessa inserta fuit monitio: si autem inserta non fuit, opus esse monitione, aut citatione. *Lotterius num. 79.* ait quod ipse in praxi non recederet à dicta distinctione, etsi in puncto juris veriore censet sententiam illam antiquorum apud eundem Jo. And. loc. cit. quæ dicit, debere moneri, vel exspectari per sex menses, ita ut elapsi istis mensibus ultra tempus licentia abesse, illa monitione procedi possit ad privationem, eò quod cùm nullus canon exstet, qui hanc necessitatē moneandi exp̄resse imponat, subintret dispositio juris civilis, à quo hoc determinatum est, ut effluxio sex mensium à die elapsi temporis concessi per se sola sufficiat, ut miles qui commēatum obtinuit tanquam desertor, etiam postea revertatur, habeatur & loco moveatur suo: quamvis si reversus probaverit iustum impedimentum redintegretur. *I. desertorem. ff. de re milit. quod ipsum in nostra materia disposuerunt Canones, ut c. praesentium 7. q. 1. Lott. n. 80. & seq.*

Quæstio 391. Quid si temere recessit, sciturque locus in quo moratur, neque ipse latitat, vel impedit accessum ad suam personam?

R Epondet: debet legitimè moneri, ut ad suam Ecclesiam revertatur intra tempus conveniens juxta locorum distantiam & temporis qualitatem, arbitrio Episcopi præfigendum: & si intra illud non redierit, vel causam iustam, quo minus redierit, non ostenderit (quin & residentiam continuabit; non enim per simplicem redditum videtur satisfactum monitioni, aut contumacia purgata, etiam si fuerit residentia continuata *Lott. l. 3. q. 27. num. 91.* dicens sic docere omnes, ac præcipue Jo. And. ad c. ex parte) poterit postmodum Ecclesia privari, ut est casus in c. inter quatuor, & c. ult. de cler. non resid. *Lott. n. 83.* ita ut opus adhuc sit tali monitione, etiam si absentia non sit notoria, nisi ipsi superiori præsentiam exigenti. *Lott. num. 85.* quantumcunque diurna fuerit absentia juxta c. ex parte & Gl. 16. v. decem annorum. *Lott. num. 86.* Non tamen requiritur mouitio, uti nec privatio solennis, & judicialis, sed sufficit, quod de facto monatur, & de facto spolietur. *Lott. num. 84.* citans Abb. inc. ex parte. & c. qualiter de cler. non resid. *Felin. in c. 2. de rescript.* &c. ita ut post relatam dictam monitionem personaliter executam, & lapsum temporis in ea constitutū non sit necesse aliud tempus exspectare; sed illico possit procedi ad privationem, mediante promotione alterius. *Lott. n. 89.* citans Gl. ad c. quoniam frequenter. *Mantic. decis. 67. n. 5. &c.* teneisque hoc ipsum, etiam si aliter constet monitionem ad ejus notitiam devenisse. *Lott. n. 90.*

Quæstio 392. Quid si sciatur locus, sed ipse absens impedit, ne personaliter monatur:

R Epondet: tunc probato, hujusmodi impedimento, debet citari per editum, eaque citatio operabitur eum effectum, quem citatio personalis juxta c. quoniam frequenter. *Lott. n. 92.* ita ut non sit opus citationem illam iterare, aut exspectare alium lapsum temporis *Lott. n. 93.* citans Abb. in c. ex tue. n. 12. Porro impedimentum illud probari poterit, vel per formalem relationem executoris

toris super tali impedimento. ut Menoch. de arb. c. 112. n. 19. Lott. n. 94. si autem talis relatio formalis haberi nequit, ex aliqua violentia poterit justificari ex minus justis & informibus probationibus. Lott. ibid.

Questio 393. Quid si penitus ignoretur, ubinam gentium vel locorum degat absens, ita ut nequeat personaliter citari?

1. **R**espondeo: tunc debet citari tribus vicibus & exspectari per sex menses, & non ante hos elapsos privari potest c. ex tua. & ibid. DD. præcipue Abb. n. 13. Lott. n. 95. citans Mantic. decis. 12. n. 2. & Rotam. Idem est, dum scitur quidem locus, sed istalis est, in quo non potest comodiè citari. Lott. n. 96. testans sic clare censuisse Rotam apud Mantic. loc. cit. & esse ex mente Abb. in c. quoniam freq. n. 11. ut lite non contestata.

2. Circa hunc casum observandum primò, quod antequam decernantur edicta, debet constare Episcopo non simpliciter de absentia, sed de tali absentia qualificata per summariam informationem, quam sumet a personis fide dignis extra judicialiter, nemine citato, juxta practicam, quam docuit Bart. in Extrav. ad reprimendam. v. per edictum. n. 6. Lott. l. 3. q. 27. n. 97.

3. Secundò, non minuendum hunc numerum terrorum edictorum, quasi unum solum cum peremptorio sufficeret pro tribus, ut censuit Oldra. conf. 196. n. 6. Canones enim exigunt trinam hanc citationem per edictum, non solum, ne præmaturè procedatur; Verum etiam, quia facilius potest pervenire ad notitiam absentis citatio, si ter fiat, quam si senel cum peremptorio; & quia ex hac multiplicatione insurgit major contemptus judicis & major contumacia, ut Felin. in c. quoniam freq. n. 32. & Bellamer. ibid. n. 16. Lott. n. 99. Et ita regulare est, ubi agitur de incursu poena, nusquam unicam citationem sufficeret pro tribus. & sic sentire omnes in c. ex tua. testatur Lott. n. 100. qui tamen addit. n. 101. tolerari nihilominus posse sententiam Oldradi, si agatur de parochiali ob rationem particularem, de qua Hojed. p. 1. c. 18. nn. 24. Addit etiam Garc. cit. p. 3. c. 2. n. 160, in genere, ad procedendum contra absentes, præter privationem non videri opus trina citatione per edictum, sed sufficere unam peremptoriā, quamvis trinam requiri etiam ad privationem fructuum dicat tenuisse Rotam.

4. Tertiò dictum lapsum sex mensium debere computari post lapsum ultimi peremptorii. Lott. n. 102. citans Abb.

5. Observandum denique tanquam quid commune his quatuor casibus, nimirum non esse necessariam positivam pronunciationem super privatione, sed sufficere declaratoriam super vacatione ob non residentiam. Lott. nn. 103. citans Mantic. decis. 67. nn. 8. vel quod beneficium conferatur tanquam vacans. Abb. in c. inter quatuor. num. 2. Butrio in c. ex tua. num. 9. apud Lott. ibid. cum in sententiis valeat argumentum à consequente ad necessarium antecedens, ut dicatur pronunciationem super consequens, dicatur etiam implicitè pronunciationem super tale antecedens.

Lott. n. 104. ex Mantica
loc. cit.

Questio 394. Quid si post requisitionem seu citationem comparuerit excusator, vel etiam redierit ipse absens?

1. **R**espondeo ad primū: si comparuerit excusator, qui causas absentia, & justi impedimenti proposuerit, nisi haec fuerint excusæ, processus & omnia erunt nulla. Bart. qui etiam tradit modum illud deducendi in praxin in l. quæsum, n. 4. de re judicar. prout etiam in l. 1. n. 4. c. de divers. tempor. prescript. tradit; an & quando teneatur sic monitus excusatorem mittere, vide Lott. n. 106. & 107.

2. Respondeo ad secundū: si nemo comparuerit, sed ipse absens postmodum reversus deduxerit, & probaverit impedimentum, quo tenebatur, validus quidem erit processus cum omnibus inde securis Lott. l. 3. q. 27. n. 108. citans Jo. And. in c. inter quatuor. num. 2. sed ei subvenitur extraordinario remedio in integrum restitutionis, juxta text. c. praesentium 7. q. 1. Lott. n. 109. citans Alex. de Nevo in c. ult. de Cler. non res. n. 22. unde jam poterit judicium per procuratorem promovere coram Ordinario eodem, sive per viam nullitatis, si causa propoliti impedimenti non fuerint discussæ, juxta gl. ult. in l. judex, ff. de rejudic. vel per viam restitutionis, si impedimentum non fuit propositum, possit tamen probari l. praefecti. ff. de minor. Lott. n. 110. & 111. Porro justi impedimenti causæ reducuntur ad Magistratus imperium, tempestates, aut vim fluminis, ad valetudinem, juris cons. ad l. 2. ff. si quis caution. Lott. n. 112. Et quod ad valetudinem standum est medicorum relationi, juxta l. semel. c. de re milit. quin etiam proprio iuramento infirmi, si concurrat aliqua verisimilitudo ex vestigiis infirmitatis, v. g. si sit facie extenuata. Bart. in l. quæsum, vide Lott. n. 113.

PARAGRAPHVS II.

De onere residendi aliorum beneficiatorum non curatorum.

Questio 395. Quinam præterea, & quo jure residere teneantur? ac imprimis quid sit hoc in parte circa beneficia simplicia in genere?

1. **R**espondeo primò: spectatà juris communis dispositione, omne beneficium, quantumcumque simplex habet onus residendi. Lott. l. 3. q. 27. n. 8. dicens hanc esse communem omnium opinionem. Garc. p. 3. c. 2. n. 1. citans quamplurimos. Excipit tamen ibid. præstimonia, seu præstimoniales portiones, quas dicit videri ex sua institutione nullum habere servitū annexum, quam recitationem horarum. citat pro hoc Azor. l. 10. c. 4. ad finem. Navar. de orat. miscell. 48. alias 43. Puteum &c. contra Hojed. de incomp. c. 17. n. 25. Cur vero residentiam requirant de jure communis rationem vivam dari à Tholos. de benef. c. 7. n. 1. & Covar. var. resol. l. 3. c. 13. num. 3. dicit Lott. loc. cit.

2. Re-